

תענית ל

עניין: כל המתאבל על ירושלים

זוכה ורואה בשמחתה

שפת אמת כי תבא תרנ"ג

המקדש שהשמחה במעונו. ובזמן המקדש השמחה היה בשלימות. ועתה זוכין אל השמחה על ידי האבילות של בית המקדש כמו שכתוב (ישעיה סו, י) שישו בו' משוש כל המתאבלים וְאָמְרוּ חֲזוּ לֵךְ הַמֵּתָאבֵּל עַל יְרוּשָׁלַיִם זֹכֵה וְרוֹאֵה בִּנְחֻמַת יְרוּשָׁלַיִם. והגם דהפירוש הוא על לעתיד מכל מקום גם זה אמת שעל ידי התאבלות זוכה להרגיש שמחה מירושלים כמו שכתבתי במקום אחר⁸ פירוש הפסוק (איכה ה, טו) נהפך לאבל מחולנו:¹²³⁴⁵⁶⁷

פרי צדיק דברים טז

בזה ע"פ אמרם ז"ל (שם ל'): כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחה וכוונתי אין הפי שזוכה לראות בנין ציהמ"ק במיו כי הלא הם לא האריכו ימים כ"כ. וגם אין המכוון על שזכר לחיית המחס ויראה בנין ציהמ"ק כי אז הלא כל ישראל יזכו לעוה"ב כמו שנא' ועמך כולם לדיקים לעולם ירשו ארץ ומה זה דוקא כל המתאבל וכו'. אמנם המכוון הוא שזוכה ורואה עוד בעת האבל הוא מרגיש הארת השמחה. והוא כענין המזכר במדרש (איכה א') על הכה טייעא שאמר ליהודי שרי תורך בעת החורבן ומיד אמר לו אסור תורך מפני שהרגיש שכבר נולד משיח והכיר את זאת ע"י געיה השור כמו שא' גם מפני שהם יש להם יומר הרגשה מהאדם כמו שמלינו באחון של בלעם. וזה ענין פרומים בטייר היינו בלפלוף טופות ומה גם האדם ע"י הרגש הקדושה יוכל לראות מיד בזמן האבל שלו היבועה של משיח שהוא באמת מוכן בכל שנה לבוא אם יהי הדור ראוי לכך. וע"ז אמרו

אמרי אמת דברים תרצ"ז

איתא בגמ' שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה מכאן אמרו כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחה, ומקשה השפ"א הלא רואים לדיקים שמתאבלים ונפטרים מקודם ואם זה קאי על הדור שקודם הגאולה מה הרבותא, אולם הפ"י הוא שהמתאבלים על ירושלים רואים את הגאולה הגם שעודם בגלות, כי כה אמר ה' לצאות לוס הרציעי ולוס

פרדס יוסף פרשת וישב

ובשם הגאון ר' חיים מוולאזין ראיתי על הא דבבא בתרא (ס:): כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחה, על פי מה שאמרו בפסחים (נ"ד:): גזירה על המת שישתכח, וברש"י וישב, ואם מתאבל על ירושלים ונחשב אצלו ירושלים בתור חי וקיים, שאם לא כן היתה כבר נשתכחה מלבו, וא"כ מקוה על בנינה ועל ידי זה זוכה שיראה בבנינה ודפח"ח.

